

ŚŁUŻBA MOTYWOWANA MIŁOŚCIĄ

Tekst przewodni: 2 Kor 2,4.

Zakres studium: 2 Kor 1,3-14; 2 Kor 2,1-17.

Część I: Przegląd

Wprowadzenie: Anna prowadziła małą piekarnię w niewielkim miasteczku. Każdego ranka z jej piekarni rozchodził się zapach świeżego pieczywa. Zapach snuł się ulicami przyciągając ludzi. Niektórzy spieszyli kupić świeży chleb i bułki, a inni tylko cieszyli się wspaniałym zapachem w drodze do pracy.

Jednak nie wszystkim podobał się zapach pieczywa. Sąsiad, niejaki pan Grajewski, narzekał, że codziennie musi znieść zapach dochodzący z piekarni.

- Ten zapach jest wszędzie! Rano nie można okna otworzyć! - zrzędził.

Pewnego zimowego dnia podczas śnieżycy linia energetyczna uległa zerwaniu i w miasteczku nie było prądu. Wielu ludzi marzło i nie mogło przygotować nawet ciepłego posiłku, ale Anna w swojej piekarni miała stary piec opalany drewnem. Zaprosiła potrzebujących do swojej piekarni, oferując im ciepłe schronienie i gorący posiłek. Ludzie napływali ze wszystkich stron, by się ogrzać przy piecu i zjeść miskę pożywnej zupy ze świeżym chlebem.

Nawet pan Grajewski postanowił skorzystać z pomocy. Kiedy dostał miskę zupy i kilka kromek pachnącego chleba, zrozumiał, że ten zapach, który kiedyś tak mu przeszkadzał, jest teraz najmiłszą wonią, jaką mógł poczuć.

Chrześcijaństwo to coś więcej niż fundamentalne zasady wiary czy teologiczne rozważania. Obejmuje ludzi, społeczności i Boga, który jest z nami zarówno w najtrudniejszych jak i najlepszych chwilach naszego życia. W *2. Liście do Koryntian* możemy znaleźć sporo informacji o życiu i służbie Pawła oraz Jego działalności w Kościele. Przy okazji po raz kolejny uświadamiamy sobie, że nasze postawy i więzi w większym stopniu niż nasze słowa przekazują woń Chrystusa i przyciągają świat pragnący nadziei.

Tematy lekcji: Ta lekcja porusza szereg ważnych tematów, takich jak:

1. Boża pociecha w cierpieniu. Bóg pociesza nas w chwilach cierpienia i uzdalnia nas do pocieszania bliźnich (2 Kor 1,3-7).

2. Poleganie na Bogu a nie na sobie. Cierpienie uczy nas zależności od Boga (2 Kor 1,8-11).

3. Uczciwość i wierność w służbie. Chrześcijańska służba musi być pełniona szczerze i odzwierciedlać wierność Boga (2 Kor 1,12-14.17-22).

4. Przebaczenie i pojednanie. Służba motywowana miłością zmierza do pojednania, a nie potępienia (2 Kor 2,5-11).

5. Woń Chrystusowa. Nasze życie powinno głosić przesłanie Chrystusa jak wspaniałą woń, nawet jeśli niektórzy je odrzucają (2 Kor 2,14-17).

Część II: Komentarz

1. Tło historyczne 2. Listu do Koryntian: Pawłowe autorstwo *2. Listu do Koryntian* nigdy nie było poważnie kwestionowane. Uznawali je wczesnochrześcijańscy autorzy i przywódcy tacy jak Polikarp (ok. 155), Ireneusz (ok. 185), Klemens Aleksandryjski (ok. 200) i Tertulian (ok. 210). Jednak, jak zauważają niektórzy, *2. List do Koryntian* „jest z pewnością listem apostoła Pawła, choć ma w tle najbardziej skomplikowany zbiór elementów historycznych, społecznych i wspólnotowych” (Philip Towner, *Corinthians, Second Letter To*, w: *The New Interpreter's Dictionary of the Bible*, red. K. Doob Sakenfeld, Nashville 2006, t. 1, s. 744).

Jednym z powodów tej złożoności są dość gwałtowne zmiany tematu i nagłe wahania tonu. List był najwyraźniej pisany przez dłuższy czas podczas podróży Pawła przez Macedonię (2 Kor 2,1-12), w różnych warunkach. Możliwe, że podczas pisania tego listu Paweł otrzymywał dodatkowe informacje ze zboru w Koryncie. Te warunki i informacje mogą tłumaczyć pojawianie się dodatkowych tematów, które wydają się niezwiązane z wcześniej poruszonymi.

2. Służba motywowana miłością: W 2 Kor 1-2 Paweł podkreśla szereg zasadniczych cech służby motywowanej miłością. Jego osobiste doświadczenia, w tym cierpienie, przebaczenie i szczerść, wskazują, jak prawdziwa chrześcijańska służba powinna być motywowana miłością Bożą a nie osobistym zyskiem czy statusem. Skojarzcie poniższe podpunkty z biblijnym tekstem i omówcie je:

A. *Współczucie i pocieszenie* (2 Kor 1,3-7): Paweł mówi o Bogu jako „Ojcu miłosierdzia” i „Bogu wszelkiej pociechy” (2 Kor 1,3). Współczucie (miłosierdzie) i pociecha są tym, co Paweł otrzymywał od Boga

w trudnych chwilach swojego życia. Dzięki temu apostoł był w stanie okazywać podobne miłosierdzie bliźnim, a zwłaszcza członkom zborów, w których służył. Służba motywowana współczuciem polega na niesieniu pocieszenia bliźnim, podobnie jak Bóg pociesza nas w naszym cierpieniu (2 Kor 1,4). Służba nie polega na sprawowaniu władzy czy manipulowaniu ludźmi, ale na dzieleniu ich bólu i wskazywaniu im Chrystusa. Paweł przypomina Koryntianom, że jego cierpienia pozwalają mu lepiej rozumieć cierpiących i służyć im (2 Kor 1,6).

B. *Poleganie na Bogu, a nie na sobie* (2 Kor 1,8-11): W drugiej części prologu (czyli pozdrowień) Paweł wspomina chwilę, kiedy znajdował się pod silną presją przekraczającą jego siły, a nawet był przekonany, że jego życie dobiega końca (2 Kor 1,8). Zamiast polegać na sobie, ufał Bogu, który może nawet wskrzeszać umarłych (2 Kor 1,9). Obraz zmartwychwstania został tu użyty, by podkreślić, że Bóg jest w stanie dokonać (i dokonuje) dla nas nawet rzeczy pozornie niemożliwych, jeśli tylko na Nim polegamy. Służba motywowana miłością wymaga polegania na mocy Boga, a nie na ludzkich zdolnościach. Paweł wzywa swoich adresatów (i nas), by postępowali nie tak, jakby znali odpowiedzi na wszystkie pytania, ale by uczyli bliźnich ufać Bogu, który ratuje swoje dzieci z najtrudniejszych sytuacji (2 Kor 1,10).

C. *Uczciwość i szczerość* (2 Kor 1,12-14): Paweł utrzymywał, że jego służba była pełniona w świętości, szczerości i otwartości, nie według mądrości świata, ale przez łaskę Bożą (2 Kor 1,12). Paweł bronił się przed oskarżeniami o to, że nie jest wiarygodny i konsekwentny. Zapewniał przy tym Koryntian, że nie postępował wobec nich zwodniczo, kiedy zmienił plany podróży (2 Kor 1,15-18). Ta uczciwość i szczerość były oparte na Bożej wierności i stały się jasne w chrystocentrycznym zwiastowaniu Pawła, jak czytamy w 2 Kor 1,20: „Bo obietnice Boże, ile ich było, w nim znalazły swoje »Tak«; dlatego też przez niego mówimy »Amen« ku chwale Bożej”. Służba motywowana miłością nie dopuszcza manipulacji ani zwodzenia, ale jest pełniona uczciwie i przejrzystie.

D. *Wierność Bożym obietnicom* (2 Kor 1,18-22): Paweł podkreślił, że Boże obietnice znajdują wypełnienie w Chrystusie (2 Kor 1,20). Służba oparta na miłości skupia się na Bożej wierności, a nie ludzkich niedociągnięciach. Dzieło Ducha Świętego składa się z trzech zasadniczych działań. Po pierwsze, „utwierdza” wierzącego (2 Kor 1,21). W tym wyrażeniu użyty został czasownik w czasie teraźniejszym, co sugeruje efekt ciągłego działania. Po drugie, wierzący został „namaszczone”, aby był w stanie dzielić się dobrą nowiną z ludźmi, podobnie jak kapłan czy Lewita był namaszczone w czasach starotestamentowych. Wreszcie, Duch Święty pieczętuje wierzących w ich sercu jako należących do Boga (2 Kor 1,22), zapewniając ich o swoim zaangażowaniu. Paweł nazywa tę pieczęć „zadatkim” (zapłatą z góry, gr. *arrabōn*) (2 Kor 1,22), dzięki któremu wierzący może być pewien Bożej wiarygodności i niezawodności Bożych obietnic.

E. *Przebaczenie i pojednanie* (2 Kor 2,5-11): Paweł wzywa członków zboru w Koryncie, by przebaczyli skruszonemu winowajcy i przyjęli go do społeczności, choć przyczynił im sporo bólu (2 Kor 2,6-7). Zbór kierujący się miłością dąży do pojednania, a nie ukarania czy zemsty. Paweł kontynuuje twierdząc, że brak gotowości przebaczenia daje szatanowi przyczółek w Kościele (2 Kor 2,11). Zamiast chować urazy, chrześcijanie pełniący służbę motywowaną miłością starają się naprawić zerwane więzi okazując łaskawość i miłosierdzie.

3. Woń Chrystusowa (2 Kor 2,14-17): Woń jest formą niewerbalnej komunikacji. Przykra woń odpycha. Miła woń przyciąga i może budzić emocje. Zapach ulubionego dania budzi odczucia z odległej przeszłości, wspomnienia rodzinnego domu, bliskich i rodzinnych uroczystości. Woń odgrywała istotną rolę w kulturowym kontekście świata biblijnego, gdyż stanowiła wyraz osobowości i funkcji. Królowie i kapłani (a także świątynia) byli namaszczeni w czasach starotestamentowych, a skład oliwy do namaszczenia sugeruje, iż wydawała ona silną przyjemną woń (por. Wj 30,22-33), gdyż zawierała cynamon, mirrę, trawę cytrynową i kasję. Istniał także rytuał namaszczenia pewnych ludzi czy miejsc jako należących do Boga, oznaczonych wonią mającą się kojarzyć z Nim.

Paweł posługuje się metaforą woni w połączeniu z triumfalnym pochodem (kierując umysły adresatów ku dobrze znanemu obrazowi rzymskich defilad). Podczas takich pochodów demonstrowano dowody zwycięstwa. Dla Pawła zbór w Koryncie - z całą jego kruchości i wewnętrznymi wyzwaniem - był dowodem powodzenia jego zwiastowania wbrew trudnościom (2 Kor 2,14). Ponadto dla Pawła wierzący byli „ofiara z kadzidła, którego woń docierająca w każde miejsce niesie zbawcze poznanie Chrystusa” (2 *Corinthians*, w: *Andrews Bible Commentary*, red. Ángel Manuel Rodríguez i in., Berrien Springs 2022, s. 1665). Służba powinna prowadzić ludzi do Chrystusa tak samo nieuchronnie, jak silna woń olejku wypełnia pomieszczenie, w którym się rozchodzi. Jednak dla niektórych ewangelia jest powodem zgorszenia, wonią śmierci (2 Kor 2,16).

Część III: Zastosowanie

Służba motywowana miłością pozwala docierać do ludzi potrzebujących nadziei. Tego rodzaju służba wymaga współczucia, uczciwości, szczerości i wierności w poleganiu na Bożych obietnicach. Ostatecznie ci, którzy poznali Jezusa i zostali odrodzeni przez Niego, będą jak woń przyciągająca tych, którzy poszukują zbawienia. Pierwsze rozdziały 2. *Listu do Koryntian* ukazują taką służbę, gdyż Paweł odwołuje się w nich do własnej służby. Na podstawie 2 Kor 1-2 omówcie następujące pytania:

1. Dlaczego współczucie i łaskawość są niezbędne w służbie motywowanej miłością? Jakie przykłady tych cech możemy znaleźć w *Piśmie Świętym*?

Przewodnik dla nauczycieli

2. Wielu z nas nie lubi być zależnymi od innych. Dlaczego ważne jest, byśmy nauczyli się wzajemnej zależności od siebie w naszych zborach?
3. Paweł raz za razem podkreślał przejrzystość i uczciwość w swoim postępowaniu wobec zborów i poszczególnych osób. Dlaczego uczciwość jest tak ważna w więziach między ludźmi?
4. Jakie jest znaczenie Bożych obietnic w twoim życiu? Jak wyjaśniłbyś komuś, kto nie rozumie Bożych obietnic, że są one wiarygodne?
5. Mahatma Gandhi miał powiedzieć: „Słabi nie potrafią wybaczać. Przebaczenie jest postawą silnych”. Dlaczego przebaczenie jest niezbędne w naszych więziach zarówno w Kościele jak i poza nim?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.
www.adwent.pl
dział: Studium biblijne
- **Materiał do „Czasu misji”**:
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00
Zoom: 856 5129 9515
Kod dostępu: Biblia